

॥ रावणसनत्कुमार-संवाद-कथा ॥

अगस्त्य उवाच

अथान्यां सम्प्रवक्ष्यामि कथां राम त्वदाश्रयाम्।
सीता हता यदर्थं सा रावणेन दुरात्मना ॥ २९ ॥

पुरा कृतयुगे राम प्रजापतिसुतं विभुम्।
सनत्कुमारमेकान्ते समासीनं दशाननः।
विनयावनतो भूत्वा ह्यभिवाद्येदमब्रवीत् ॥ ३० ॥

को न्वस्मिन् प्रवरो लोके देवानां बलवत्तरः।
देवाश्च यं समाश्रित्य युद्धे शत्रुं जयन्ति हि ॥ ३१ ॥

कं यजन्ति द्विजा नित्यं कं ध्यायन्ति च योगिनः।
एतन्मे शंस भगवन् प्रश्नं प्रश्नविदां वर ॥ ३२ ॥

ज्ञात्वा तस्य हृदिस्थं यत्तदशेषेण योगदृक्।
दशाननमुवाचेदं शृणु वक्ष्यामि पुत्रक ॥ ३३ ॥

भर्ता यो जगतां नित्यं यस्य जन्मादिकं न हि।
सुरासुरैर्नुतो नित्यं हरिर्नारायणोऽव्ययः ॥ ३४ ॥

यन्नाभिपङ्कजाज्जातो ब्रह्मा विश्वसृजां पतिः।
सृष्टं येनैव सकलं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ ३५ ॥

तं समाश्रित्य विबुधा जयन्ति समरे रिपून्।
योगिनो ध्यानयोगेन तमेवानुजपन्ति हि ॥ ३६ ॥

महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच दशाननः।
दैत्यदानवरक्षांसि विष्णुना निहतानि च ॥ ३७ ॥

कां वा गतिं प्रपद्यन्ते प्रेत्य ते मुनिपुङ्गव।
तमुवाच मुनिश्रेष्ठो रावणं राक्षसाधिपम् ॥ ३८ ॥

दैवतैर्निहता नित्यं गत्वा स्वर्गमनुत्तमम्।
भोगक्षये पुनस्तस्माद्भ्रष्टा भूमौ भवन्ति ते ॥ ३९ ॥

पूर्वार्जितैः पुण्यपापैर्भ्रियन्ते चोद्भवन्ति च।
विष्णुना ये हतास्ते तु प्राप्नुवन्ति हरेर्गतिम् ॥ ४० ॥

श्रुत्वा मुनिमुखात्सर्वं रावणो हृष्टमानसः।
योत्स्येऽहं हरिणा सार्धमिति चिन्तापरोऽभवत् ॥ ४१ ॥

मनःस्थितं परिज्ञाय रावणस्य महामुनिः।
 उवाच वत्स तेऽभीष्टं भविष्यति न संशयः ॥ ४२ ॥
 कञ्चित्कालं प्रतीक्षस्व सुखी भव दशानन।
 एवमुक्त्वा महाबाहो मुनिः पुनरुवाच तम् ॥ ४३ ॥

तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि ह्यरूपस्यापि मायिनः।
 स्थावरेषु च सर्वेषु नदेषु च नदीषु च ॥ ४४ ॥

ओङ्कारश्चैव सत्यं च सावित्री पृथिवी च सः।
 समस्तजगदाधारः शेषरूपधरो हि सः ॥ ४५ ॥

सर्वे देवाः समुद्राश्च कालः सूर्यश्च चन्द्रमाः।
 सूर्योदयो दिवारात्री यमश्चैव तथाऽनिलः ॥ ४६ ॥

अग्निरिन्द्रस्तथा मृत्युः पर्जन्यो वसवस्तथा।
 ब्रह्मा रुद्रादयश्चैव ये चान्ये देवदानवाः ॥ ४७ ॥

विद्योतते ज्वलत्येष पाति चात्तीति विश्वकृत्।
 क्रीडां करोत्यव्ययात्मा सोऽयं विष्णुः सनातनः ॥ ४८ ॥

तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम्।
 नीलोत्पलदलश्यामो विद्युद्वर्णाम्बरावृतः ॥ ४९ ॥

शुद्धजाम्बूनदप्रख्यां श्रियं वामाङ्कसंस्थिताम्।
 सदानपायिनीं देवीं पश्यन्नालिङ्ग्य तिष्ठति ॥ ५० ॥

द्रष्टुं न शक्यते कैश्चिद्देवदानवपन्नगैः।
 यस्य प्रसादं कुरुते स चैनं द्रष्टुमर्हति ॥ ५१ ॥

न च यज्ञतपोभिर्वा न दानाध्ययनादिभिः।
 शक्यते भगवान् द्रष्टुमुपायैरितरैरपि ॥ ५२ ॥

तद्भक्तैस्तद्गतप्राणैस्तच्चित्तैर्धूतकल्मषैः ।
 शक्यते भगवान् विष्णुर्वेदान्तामलदृष्टिभिः ॥ ५३ ॥

अथवा द्रष्टुमिच्छा ते शृणु त्वं परमेश्वरम्।
 त्रेतायुगे स देवेशो भविता नृपविग्रहः ॥ ५४ ॥

हितार्थं देवमर्त्यानामिक्ष्वाकूणां कुले हरिः।
 रामो दाशरथिर्भूत्वा महासत्त्वपराक्रमः ॥ ५५ ॥

पितुर्नियोगात्स भ्रात्रा भार्यया दण्डके वने।
 विचरिष्यति धर्मात्मा जगन्मात्रा स्वमायया ॥ ५६ ॥
 एवं ते सर्वमाख्यातं मया रावण विस्तरात्।
 भजस्व भक्तिभावेन सदा रामं श्रिया युतम् ॥ ५७ ॥

अगस्त्य उवाच

एवं श्रुत्वाऽसुराध्यक्षो ध्यात्वा किञ्चिद्विचार्य च।
 त्वया सह विरोधेप्सुर्मुमुदे रावणो महान् ॥ ५८ ॥
 युद्धार्थी सर्वतो लोकान् पर्यटन् समवस्थितः।
 एतदर्थं महाराज रावणोऽतीव बुद्धिमान्।
 हतवान् जानकीं देवीं त्वयाऽऽत्मवधकाङ्क्षया ॥ ५९ ॥

इमां कथां यः शृणुयात्पठेद्वा
 संश्रावयेद्वा श्रवणार्थिनां सदा।
 आयुष्यमारोग्यमनन्तसौख्यम्
 प्राप्नोति लाभं धनमक्षयं च ॥ ६० ॥

॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे उत्तरकाण्डे तृतीये सर्गे रावणसनत्कुमार-संवाद-कथा
 सम्पूर्णा ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Ravana_Sanat Kumara_Samvada_Katha.

📄 generated on February 1, 2025

Downloaded from 🌐 <http://stotrasamhita.github.io> | 📺 StotraSamhita | Credits